

Alle de Billeber, som den ærede Rigsdagsmand opstillede, lade sig jo vistnok opstille, men de have ikke noget Synderligt at betyde, og jeg troer, at Ministeren nok vil komme ud af det med Loven, hvilket naturligtvis ogsaa har været hans Tanke, da han har forelagt den. Jeg veed ikke, hvorfor netop denne Mand — jeg gaaer ud fra, at han har en Adkomst, en Berettigelse til at erholde Pension — skal stilles under en saadan extraordinair Control, at han kun kan affædiges med Justitsministerens Samtykke. Det er jo ganske vist, at hvergang en Mand søger sin Afsted, maa han have Samtykke dertil; det er Kongen, der giver ham Afsted, men i denne Mandts daadrige Liv ligger der dog ingen Formodning for, at han vil svigte sig selv og sin Gjerning. Nei, han vil tværtimod holde ud med den og vil opmuntres til den ved den Pension, der bliver ham tildeel. Jeg maa saaledes i Et og Alt slutte mig til Lovudkastet, som det foreligger.

Tscherning: Da man her bestandig sammenblander den legale Opfattelse af Sagen med vor Anerkjendelse af Mandens Fortjenester, saa maa jeg eengang for alle udtale, hvad jeg troer, jeg nu har sagt 5 eller 6 Gange, at jeg har den fuldkomneste Erkjendelse af denne Mandts store Fortjenester, men derom er det aldeles ikke, at Spørgsmaalet dreier sig. Spørgsmaalet dreier sig her — og det er det, jeg har holdt fast paa — om vi i en privat Anstalts Hænder kunne overdrage Udførelsen af vor Pensionslov; men det er det, vi ikke kunne, og det, vi ikke hør. Naar saa det ærede Medlem siger: Skulde der, naar den Tid kommer, være nogen Tvivl om, hvor stort et Beløb den Vedkommende legalt skal have, saa kan der jo fremlægges en Lov derom, saa siger jeg, at denne Lov jo kan falde ud til Mul, og saa var det jo det Samme, som om vi nu ikke gav nogen Lov om, at han skulde have Pension. Lovens Betydning ligger ikke dervi, at vi sige, han skal have Pension, men dervi, at vi sige, han skal have en saa stor Pension.

Barfod: Det løb som en temmelig haard Tiltale, den jeg fik fra Rigsdagsmanden for Holbø Amt 2den Valgkreds (Tscherning), men

jeg troer dog, at naar man nærmere seer efter, er det mere i Ord og Form end i Indhold, at det var saa strengt. Den ærede Rigsdagsmand siger, at Loven, saaledes som den er, ikke har nogen lovlig Grund at staae paa, fordi den Vedkommende ikke, om Loven ogsaa bliver vedtaget, som den er kommen fra Justitsministeriet, kan pensioneres efter Pensionslovens Regler. Den ærede Rigsdagsmand brugte idetmindste 2 Gange, og jeg troer 3 Gange, det Udtryk „efter Pensionslovens Regler“, men nu staaer der slet ikke i Loven „efter Pensionslovens Regler“, der staaer „i Overensstemmelse med,“ og uidentivl maa den ærede Rigsdagsmand have følt, at der var en Forskjel paa de to Udtryk, siden han ikke tog Lovens Udtryk, men satte et andet istedet, holdt sig til dette og betonede dette. Skal der være en saadan Forskjel, saa maatte det da være, at den Mand, om hvem Talen er her, ikke kan pensioneres efter Pensionsloven, og det kan han ganske vist ikke; dersom han kunde det, saa var denne Lov overflødig, og saa havde den ærede Justitsminister vistnok slet ikke forelagt den. Hans Pension udgaaer altsaa ikke med Nødvendighed af Pensionsloven, men den skulde gaae sideordnet dermed, skulde være i Overensstemmelse med Pensionslovens Regler. Nu siger den ærede Rigsdagsmand, at naar vi vedtage Lovforslaget, sætte vi en saadan privat Bestyrer istand til at gaae af, naar han vil, og til saaledes strax at paadrage os en Udgift. I den Anledning skal jeg tillade mig at gjøre opmærksom paa, at den Mand, Loven handler om, har — troer jeg — i den Tid, han har bestyret Anstalten, godtgjort, at han har bestyret den med en saadan Sver og Lyst, at der neppe er Rimelighed for, at han pludselig skulde tabe Øysten, fordi Loven blev vedtaget; men at der langt snarere er Haab om, at han vil vedblive i en Stilling, der er ham kjær, og i hvilken han seer, at han ikke alene har udrettet Meget, men at det har vundet Landets Paaskjænnelse, saalange han er istand dertil; ikke at tale om, at han paa ingen Maade vilde forbedre sin Stilling ved at tage sin Afsted, da han, hvad enten det ene bliver vedtaget eller det andet, om man endogsaa betegner Pensionen i Overensstemmelse med Pensionsloven, idet han gaaer af, altid vil faae en